

FLORIANUS

Tygodnik parafii św. Floriana w Brwinowie nr 42 (54) rok II

19. 12. 2021 r.

IV Niedziela Adwentu

Liturgia Słowa

Pierwsze czytanie: Mi 5,1-4a (*Mesjasz będzie pochodził z Betlejem*)

Psalms responsoryjny: Ps 80,2ac i 3b.15-16.18-19 (*Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie*)

Drugie czytanie: Hbr 10,5-10 (*Chrystus przychodzi spełnić wolę Ojca*)

Evangelia: Łk 1,39-45 (*Maryja jest Matką oczekiwanego Mesjasza*)

Jak być szczęśliwym pomimo trudności? Poznaj rady bl. Carlo Acutisa

Co zrobić, aby wejść w głęboką i dającą niezwykle szczęście relację z Panem Bogiem i żyć całą pełnią? W jaki sposób kierować ku Niemu swój wzrok? Oto, jakie rady daje błogosławiony.

1. Pragnienie świętości. Bardzo ważne jest, aby cel naszego życia nie schodził nam z oczu. Celem tym jest świętość i wieczna radość przebywania z Bogiem. Powinniśmy całym sercem pragnąć świętości albo chociaż gorąco prosić Boga o takie pragnienie.

2. Eucharystia. Carlo Acutis starał się codziennie uczestniczyć we Mszy Świętej, którą nazywał „autostradą do nieba”. Komunia Święta jest prawdziwym pokarmem i umocnieniem na drodze do świętości. Nie traktujmy jej jako nagrodę za dobre życie, lecz jako niezbędny pokarm, bez którego nie dotrzemy do celu. Jeżeli mamy taką możliwość, starajmy się przystępować do Komunii częściej niż tylko w niedzielę.

3. Różaniec. To piękna modlitwa kontemplacyjna, podczas której razem z Maryją rozważamy wielkie tajemnice naszej wiary. Choć może się ona wydawać monotonna i łatwo wpaść w pułapkę odklepywania kolejnych dziesiątek, warto próbować wejść w modlitwę głębiej i przekonać się, jak bardzo Różaniec zbliża do Jezusa.

4. Pismo Święte. Na kartach Biblii zawarte jest żywe słowo Boga, które każdego dnia możemy odczytywać na nowo, wpisując w kontekst życia. To przez słowo Bóg będzie nas podtrzymywał na duchu, upominał i pokazywał, do jak wielkich rzeczy zostaliśmy stworzeni. Spróbujmy każdego dnia znaleźć choć chwilę na lekturę.

5. Spowiedź. Carlo Acutis praktykował cotygodniową spowiedź. Pokazuje nam to, jak bardzo pragnął, by żaden, nawet najmniejszy grzech nie oddzielał go od Boga. Warto za radą młodego błogosławionego regularnie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania. Dobrze też rozeznaczyć, jaka częstotliwość spowiedzi będzie w naszym przypadku najlepsza. Rada spowiednika w tej kwestii może stanowić dużą pomoc.

6. Wyrzeczenia. Warto podejmować postanowienia i wyrzeczenia w intencji innych ludzi. Taka postawa jest czynnym praktykowaniem miłości bliźniego i pewnym sposobem na wzrastanie do świętości. W jaki sposób to robić? Ofiaruj Bogu codzienne trudy i cierpienia i wypraszać przez to łaskę dla innych. Możesz też podejmować konkretne wyrzeczenia, na przykład w ramach czasu wolnego zaangażować się w wolontariat albo wspierać finansowo organizację charytatywną.

7. Przyjaźń z Aniołem Stróżem. Dobrze jest również zaprzyjaźnić się z Aniołem Stróżem, potężnym sprzymierzeńcem każdego człowieka na drodze do świętości. Proś go często o pomoc w swoich codziennych i niecodziennych sprawach.

Parafia

Rzyskokatolicka św. Floriana

ul. Biskupicka 2
05-840 Brwinów
tel. + 48227296144
florianustv@gmail.com
<http://swflorian.home.pl/>

Duszpasterze:

Proboszcz: .
Ks. Maciej Kurzawa
Wikariusze:
ks. Mariusz Białecki
ks. Dariusz Drozdek
ks. Wojciech Koszutski
Pomoc duszpasterska:
Ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

Poniedziałek - piątek
godz. 9.00 - 10.00
16.30 – 17.30
sobota
9.00 – 10.00

DYŻURY KSIĘŻY

Poniedziałek: ks. Mariusz
Wtorek: ks. Proboszcz
Środa: ks. Mariusz
Czwartek: ks. Dariusz
Piątek: ks. Wojciech

Msze św.

Niedziela

7.00, 9.00, 10.30, 11.45,
13.00, 18.00

Dni powszednie

7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa stałe:

Nowenna do MB
Nieustającej Pomocy
w środy o godz. 18.00
Koronka do Miłosierdzia
Bożego w piątki po Mszy
św. wieczornej

I piątki miesiaca Adoracja
Najśw. Sakramentu po
Mszy Św. wieczornej do
godz. 21:00

I sobota miesiaca
o godz. 8:00 Msza Św.
wynagradzająca cu cchi
Niepokalanego Serca NMP

We wtorki całodzienna
Adoracja Najśw. Sakr.

Odwiedziny chorych
na indywidualne
wezwanie

Chrzest św.

w II i IV niedzielę podczas
Mszy św. o godz. 13.00

Rekolekcje Adwentowe

IV Rozważanie: Nie lękaj się

Z Ewangelii według św. Łukasza: *W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: "Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana".* W ostatnią niedzielę Adwentu Kościół stawia na pierwszym miejscu Matkę Najświętszą, która po radosnej nowinie przekazanej przez Archaniola Gabriela bezzwłocznie udaje się do swojej krewnej św. Elżbiety, również obdarzonej darem macierzyństwa. Ewangelia nie podaje nam konkretnego miejsca nawiedzenia. Tradycja sięgająca VI wieku, wskazuje jako miejsce zamieszkania Zachariasza i Elżbiety miejscowość Ain-Karem. Miejscowość ta położona była wśród pól uprawnych i ogrodów na stromych wzgórzach, kilka kilometrów na zachód od Jerozolimy. Jeżeli taką wersję przyjmiemy, to droga Maryi z Nazaretu do św. Elżbiety wynosiłaby wówczas 140 km i trwać mogła mniej więcej cztery dni. Interesujące jest to, że św. Łukasz nie używa tu nazwy Judei, geograficzno-politycznego określenia rzymskiej prowincji, ale mówi o pewnym "mieście w pokoleniu Judy". Jedyny raz w swojej Ewangelii używa tego biblijnego terminu przywołując w ten sposób całą historię tego plemienia i związanych z nim obietnic mesjańskich, które właśnie zaczęły się wypełniać. To co zawsze zwraca moją uwagę, gdy czytam powyższy fragment to pośpiech Maryi z jakim wybiera się do niej. Myślę że spowodowane to jest jej pragnieniem podzielenia się Darem, jaki otrzymała od Pana Boga. *"Pragnienie dzielenia się Jezusem i służba Elżbiecie wyrażają dynamizm Jej wiary. Maryja od początku jest świadoma, że Syn nie należy do Niej. Jest przeznaczony dla innych. Jest darem dla wszystkich. Ona zaś jeszcze przed Jego urodzeniem, już niesie Go do tych, do których przyszedł. Niesie Go do ludzi"* (A. Pronzato). Maryja „weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę”. W tym krótkim zdaniu widzimy głębię spotkania tych dwóch osób. Spotykają się bliskie sobie kobiety. Obie spodziewają się potomstwa: Maryja – Syna

Bożego, Elżbieta – Jego poprzednika. Obydwie darzą siebie szacunkiem, wiarą, miłością i cieszą się Darem otrzymanym od Boga. Maryja jest młodsza od swojej krewnej, dlatego jako pierwsza zwraca się do niej z pozdrowieniem. I tu dochodzi do zaskakującej sceny. Głos Maryi, powoduje, że za pośrednictwem Ducha Świętego nie narodzony jeszcze Jan reaguje w łonie swej matki na odwiedzin wyjątkowego Gościa. Trzeba tu podkreślić, że to on pierwszy reaguje na obecność Zbawiciela i to on pierwszy daje swojej matce impuls do otwarcia się na Ducha Świętego i na dar prorocтва. W ten sposób jeszcze przed swoim narodzeniem Jan Chrzciciel zaczyna spełniać swoją misję zapowiadaną przez proroków. Na to wszystko Elżbieta wydaje okrzyk: *"Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona"*. Elżbieta wyraża zdumienie nad godnością otrzymaną od Boga, jakiej dostąpiła Maryja. Ponadto Elżbieta zinterpretowała poruszenie Dziecka jako wyraz jego radości, ponieważ w tej samej chwili doznała niesamowitej radości zstąpienia na nią Ducha Świętego. Maryja zaś jest wzorem dojrzałości w wierze, dlatego Elżbieta w swym pozdrowieniu dwukrotnie nazwała Ją błogosławioną. A jakie jest nasze otwarcie na odczytywanie woli Bożej, także przekazywanej jak gdyby „pomiędzy wierszami”? Czy jesteśmy gotowi do wysiłku, by podjąć odczytaną wolę Bożą? Czy poznana wolę realizujemy natychmiast, czy się jeszcze ociągamy z wprowadzeniem jej w życie? Jakie jest nasze otwarcie na Ducha Świętego objawiającego nam coś, co przekracza ludzką logikę? Czy jesteśmy otwarci na dar prorockiego interpretowania otaczającej nas rzeczywistości? Czy radość duchowa jest naszym udziałem i czymś, co potrafimy rozlewać wokół siebie? Jakie jest nasze zawierzenie Bożemu Słowu na co dzień? Czy go słuchamy i staramy się wypełniać? Czy wierzymy Bożym obietnicom zawartym w Jego Słowie albo danym nam na osobistej modlitwie? W te ostatnie dni adwentowe, gdy jesteśmy zabiegani, nie mamy czasu i poddajemy się gorączce przedświątecznej, Maryja przypomina nam o innym zabieganiu: o „gorączce duchowej”. Nie zagubimy duchowego wymiaru Adwentu. Opuścimy „własny „Nazaret”, wyjdźmy z siebie”, pokonajmy „góry” lęków, obaw, własnego egoizmu, wygodnictwa. Spróbujmy stanąć w obecności Boga, który troszczy się o bliskie sobie osoby i który pragnie, by były one radosne Jego obecnością i by tą radością obdarowywały innych. Chciejmy dziękować Mu za Jego miłość do nas i prosić, by Jego radość była dla nas stylem naszego życia. Prośmy o radość bycia wypełnionym Jezusem i radość spotkania Jezusa także w sercu drugiego człowieka, o radość spotkań, o to, by każde spotkanie było nowym wyłaniem Ducha Świętego dającego owoc radości.

/ks. Mariusz/

Tweet od Papieża:

Życie to czas decydujących wyborów. Trywialne wybory prowadzą do trywialnego życia, wielkie wybory zaś nadają życiu wielkość. Stajemy się tym, co

wyberamy. Jeśli wybieramy Boga, z każdym dniem jesteśmy coraz bardziej kochającymi, jeśli wybieramy miłość – coraz bardziej szczęśliwi.

Jesteśmy przedstawicielami założycieli i wolontariuszy Jadłodzielnia w Brwinowie, która mieści się przy ulicy Wilsona 2, przy kiosku ruchu. Jakie są idee Jadłodzielnia? Stworzenie przestrzeni gdzie można przynieść produkty:

- które muszą być wycofane z handlu ze względu na bardzo bliski termin przydatności do spożycia,
- gotowe dania, które zostały po rodzinnych czy firmowych imprezach,

- obiady, które nie zostały wydane w stołówkach szkolnych, przedszkolnych, zakładowych.

Z drugiej strony Jadłodzielnia to miejsce, gdzie każdy może się poczęstować, także bez zostawiania niczego w zamian. Regulamin dostępny jest w samej Jadłodzielnia. Zależy nam na uwrażliwieniu społeczności na problem marnowania jedzenia. Nasze zaproszenie do współpracy kierujemy do czterech grup osób:

1. Właścicieli sklepów, kierowników, osób decyzyjnych w firmach czy instytucjach typu szkoły, przedszkola, stołówki zakładowe itp. - chodzi o przekazanie nam informacji o możliwości uratowania jedzenia przed wyrzuceniem.
2. Rodziców dzieci uczęszczających do przedszkoli i szkół pracowników, pracowników tych placówek - chodzi o pomoc w odbieraniu niewydatanych obiadów i przewożeniu ich do Jadłodzielnia.
3. Młodzieży, seniorów i wszystkich osób, które chcą zostać wolontariuszami, pomóc w utrzymaniu porządku w Jadłodzielnia czy przywożeniu produktów. Każda pomoc, choćby w niewielkim wymiarze będzie cenna.
4. Wreszcie do wszystkich, którzy mają ochotę czy potrzebę, aby odwiedzić Jadłodzielnia i częstowali się darmowym jedzeniem, produktami i gotowymi daniami znajdującymi się na regałach lub w lodówce.

Jadłodzielnia założona i prowadzona przez wolontariuszy to nasze wspólne dobro, zapraszamy do włączenia się w tą inicjatywę. Kontakt z wolontariuszami przez stronę fb Jadłodzielnia Brwinów lub kontakt telefoniczny do wolontariusza Zbyszka 604 357 009.

Wokół odpowiednio udekorowanego i nakrytego do wiececzy stołu gromadzi się rodzina. Na środku stołu umieszczone jest siano, a na nim uroczyscie złożona Księga Pisma Świętego, obok ustawiamy udekorowaną świecę. Symbolizuje ona obecność w rodzinie Chrystusa, który przyszedł na ziemię jako Światłość świata. Wszyscy stoją, a najstarszy z rodziny zapala świecę.

Prowadzący: Oto Światłość, która w noc dzisiejszą przyszła na ziemię, by rozproszyć ciemności grzechu.

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.

Prowadzący: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen.

Prowadzący: Z Ewangelii według św. Łukasza (Łk 2,1-14): W oym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwirynusz. Wybierali

się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida. Aby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienią. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierwotnego Syna, owinęła Go w pieluszkę i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszkę i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

Oto słowo Pańskie.

Wszyscy: Chwała Tobie, Chryste.

Teraz następuje śpiew kolędy, np. „Wśród nocej ciszy”.

Wspólna modlitwa

Ojciec lub matka odmawia niżej podane prośby, wszyscy odpowiadają:

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Boże, nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swego Syna, Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Prosimy Cię, udzieli naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych, głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Naszych zmarłych (*wymienić imiona bliskich zmarłych*) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały.

Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Panie!

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego. Spraw, abyśmy jaśnili blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

„Ojciec nasz...”.

Łamanie się opłatkiem i życzenia

Obrzęd łamania się opłatkiem uczy, że nawet ostatnim kawałkiem chleba należy podzielić się z bliznim, a jednocześnie przypomina, że Syn Boży stał się człowiekiem i ustanowił Eucharystię.

Ojciec: Aż w duchu miłości i przebaczenia przełamiemy się opłatkiem, chlebem miłości. Otwierając serca nasze w miłości wzajemnej, otwieramy je na przyjęcie Pana. W Nim każdy człowiek znajdzie dobroć i przyjaźń. Niech On będzie zawsze z nami w naszym domu.

Ojciec rodzinę składa wszystkim życzenia i przełamuje się opłatkiem najpierw z matką, a potem z pozostałymi członkami rodziny. To samo czynią następnie wszyscy obecni.

Spożywanie wiececzy

Spożywanie wiececzy powinno przebiegać w atmosferze rodzinnej życzliwości.

Śpiewanie kolęd i wymiana upominków

Po wiececzy świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się upominkami. Przy choince, w świątecznym nastroju oczekujemy na Pasterkę, na którą w miarę możliwości wybieramy się całą rodziną.

Modlitwa po wiececzy

Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojczy, za Twojego Syna, Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do wszystkich ludzi, za ten wieczór wigilijny i dary, które spożyliśmy. Tobie chwala na wieki.

Wszyscy: Amen.

1. Zapraszamy na Adwentowe Dni Skupienia 20 i 21 grudnia o godz. 8.00 i 18.00.
2. W dniach od 21 do 23 grudnia będzie możliwość skorzystania ze spowiedzi na Święta Bożego Narodzenia.
Rano w godz. 7.00 - 8.30, po południu w godz. 17.30 - 19.00.
3. Siostry Klaryski serdecznie dziękują wszystkim parafianom za wsparcie finansowe i życzą wszystkim Błogosławionych Świąt Narodzenia Pańskiego.
4. We wtorek, ze względu na szykowanie kościoła do świąt, nie będzie całodiennej Adoracji Najśw. Sakramentu.
5. W piątek jeden z najpiękniejszych dni w roku – Wigilia Narodzenia Pańskiego. Starajmy się cały dzień, zwłaszcza wieczór wigilijny przeżyć prawdziwie po chrześcijańsku, by stała się okazją do umocnienia jedności w rodzinach.
W "Florianusie" znajduje się modlitwa, która winna towarzyszyć Wieczery Wigilijnej. Gorąco zachęcamy Parafian do rozpoczęcia wieczery tą modlitwą. Msze św. tego dnia o godz. 7.00 i 8.00, nie ma Mszy Świętej wieczornej.
6. Uroczystość Bożego Narodzenia rozpoczniemy tradycyjnie o północy Pasterką, sprawowaną w intencji parafian.
7. Msze św. w I i II dzień Świąt według porządku niedzielnego, z wyjątkiem pierwszego dnia nie będzie Mszy Św. o godz. 7.00.
8. Od kilku miesięcy w Brwinowie przy ul. Wilsona 2 działa Jadłodzielnia prowadzona przez wolontariuszy. Miejsce to pomaga zapobiegać marnowaniu dobrej żywności, która inaczej zostałaby wyrzucona. Każdego dnia w Jadłodzielni w darmową żywność zaopatruje się kilkadziesiąt osób. Wolontariusze zachęcają do włączenia się w tą inicjatywę oraz do kontaktu. Szczegóły w gazecie parafialnej i na tablicy ogłoszeń.
9. Zachęcamy do nabywania prasy katolickiej. W zakrytii możemy nabyć: "Gościa Niedzielnego" i "Niedziela". Z tyłu za ławkami wyłożony jest nowy numer "Florianusa".

W pierwszą niedzielę po Bożym Narodzeniu Kościół katolicki obchodzi niedzielę Świętej Rodziny. Święto to zaczęło obchodzić w różnych krajach poczynając od XVIII wieku a zatwierdził je papież Leon XIII. Natomiast decyzją papieża Benedykta XV zaczęło je obchodzić w całym Kościele. Święto św. Rodziny po raz pierwszy ustanowił 4 listopada 1684 r. w Kanadzie, za aprobatą papieża Aleksandra VII, biskup Francois Montmorency-Laval. Na stałe do liturgii wprowadzono je za pontyfikatu papieża Leona XIII, który na prośbę kard. Bausa, arcybiskupa Florencji, 20 listopada 1890 r. wydał dekret aprobujący "kult czci zwrócony ku Rodzinie Świętej". Teksty liturgiczne na święto Najświętszej Rodziny ułożył papież Leon XIII. Jego dziełem również są przepiękne hymny kościelne, przeznaczone na ten dzień. Czytania tak są dobrane, by wyakcentować biblijne sceny, w których występuje rodzina. Teksty Pisma świętego podkreślają równocześnie obowiązki członków rodziny. Leon XIII był też pierwszym, który wskazał na małżeństwo jako miejsce poświęcenia (Arcanum divinae sapientiae). W Liście Episkopatu Polski do wiernych z dnia 23 października 1968 roku czytamy: "Dziś ma miejsce święto przedziwne; nie święto Pańskie ani Matki Najświętszej, ani jednego ze świętych, ale święto Rodziny. O niej teraz usłyszymy w tekstach Mszy świętej, o niej dziś mówi cała liturgia Kościoła. Jest to święto Najświętszej Rodziny - ale jednocześnie święto każdej rodziny. Bo słowo «rodzina» jest imieniem wspólnym Najświętszej Rodziny z Nazaretu i każdej rodziny. Każda też rodzina podobnie jak Rodzina Nazaretańska jest pomysłem Ojca niebieskiego i do każdej zaprosił się na stałe Syn Boży. Każda rodzina pochodzi od Boga i do Boga prowadzi".

/awo/wARSZAWA/KAI/

W ostatnim tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:

- + Jan Kurlak
- + Jadwiga Wojtczak
- + Bogusław Rusztecki
- + Stanisław Zauska
- + Bogumiła Pobocho
- + Janina Fic
- + Jadwiga Stanczewska

Refleksja na IV Niedzielę Adwentu

Wszyscy jeszcze czekamy. I dobrze bo jak powiedział Benedykt XVI: "Kto na nic nie czeka, to jakby nie żył". A my czekamy na Święta Bożego Narodzenia. Maryja czekając na Narodzenie Jezusa nie marnuje czasu. Udaje się do domu Elżbiety. Oczywiście chce podzielić się swoją radością, ale przede wszystkim chce ją otoczyć opieką i służyć pomocą w dniach narodzin Jana Chrzciciela. Ja też cieszę się obecnością Jezusa w moim życiu, ale czy podobnie jak Maryja niosę Go innym? Przecież tylko w ten sposób możemy zaświadczyć, że Ewangelię traktujemy na serio. A świat mimo wszystko głodny jest Boga. **/ks. Marian/**

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

**Joanna Maria Korytkowska,
Ivan Tomasz Zalewski, Agata
Laskowska, Ida potrzebowska, Szymon Rafał
Szymoelder**

Do użytku wewnętrznego
Redakcja: ks. Mariusz Białecki
Korekta: ks. Wojciech Koszutski

Nr. konta parafialnego: 51-9291-0001-0097-6464-2000-0010